

være subsidier og dermed kun finde anvendelse, hvis der ikke er en tilsvarende regulering i anden lovgivning.

Lovforslaget vil således indebære en regulering, hvorefter den foreslåede § 289 a finder anvendelse, (1) hvis der ikke er en særlovgivning på området, (2) hvis der ikke i særlovgivningen er straffebestemmelser, (3) hvis der ikke i særlovgivningen er en gerningsbeskrivelse, der svarer til § 289 a, og (4) hvis særlovgivningen indeholder en henvisning til straffelovens bestemmelser. Foreligger der omstændigheder, der kendetegner forholdet som særlig groft, vil den foreslåede overbygningsbestemmelse i straffelovens § 289 finde anvendelse i kraft af § 289 a's henvisning til § 289.

Hvis der derimod i særlovgivningen er en regulering, der svarer til den foreslåede § 289 a, skal forholdet ikke henføres under § 289 a. Hvorvidt særlig grove overtrædelser i disse tilfælde kan henføres under den foreslåede § 289, vil afhænge af, om der i den pågældende særlovsbestemmelse er en henvisning til straffelovens § 289.

Som nævnt har udvalget foreslået, at der i § 289 a indsættes en bestemmelse, hvor det anføres, at § 289 a finder anvendelse på alle overtrædelser af den omhandlede lovgivning. Herved tydeliggøres det i selve lovteksten, at bestemmelsen har universel gyldighed.

Den foreslåede § 289 a skal på samme måde som den nugældende § 289 a omfatte svig med EU-midler. I lighed med den nugældende regulering skal bestemmelsen omfatte svig rettet mod midler, der udbetales fra De Europæiske Fællesskabers institutioner eller andre fællesskabsorganer.

Som der nærmere er redegjort for ovenfor, gennemfører den nugældende § 289 a EU-svigskonventionen. Det følger af EU-svigskonventionen, at medlemsstaterne er forpligtede til at betragte svig med fællesskabsmidler som en strafbar handling og til at fastsætte strafferetlige sanktioner, herunder frihedsstraf, der kan medføre udlevering.

Uanset at det ikke er udtrykkeligt angivet i den nugældende § 289 a, har bestemmelsen i overensstemmelse med EU-svigskonventionen efter sit indhold universel gyldighed, idet bestemmelsens beskyttelsesinteresse er EU-midler.

Med den foreslåede § 289 a bliver svig med nationale midler omfattet af bestemmelsen. Efter den foreslåede formulering skal bestemmelsen omhandle midler, der stammer fra danske myndigheder. Det følger således af bestemmelsens ordlyd, at denne del af bestemmelsen kun skal beskytte danske interesser. Bestemmelsen vil eksempelvis omfatte en situation, hvor en person, der befinder sig i udlandet, afgiver vildle-

dende oplysninger over for danske myndigheder, idet handlingen er rettet mod danske interesser. Bestemmelsen kan derimod ikke finde anvendelse, hvis der eksempelvis udøves svig med midler, der stammer fra eksempelvis tyske myndigheder.

Da det således følger af bestemmelsens ordlyd, at beskyttelsesinteresserne er EU-midler samt midler, der stammer fra danske myndigheder, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for i lovteksten at angive bestemmelsens gyldighedsområde nærmere. På den baggrund er denne del af udvalgets forslag til § 289 a ikke medtaget i lovforslaget.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag til strafferamme i § 289 a.

3. Lovgivningen på andre ministerieområder

3.1. Gældende ret med hensyn til lovgivning, der henhører under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Fiskerilovens § 130, stk. 3, indeholder en bestemmelse, der omhandler den, der forsætligt unddrager sig eller andre betaling af visse nærmere opregnede afgifter eller med forsæt uberettiget opnår udbetaling eller refusion af visse ydelser.

Overtrædelse af fiskerilovens § 130, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Under skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel indtil 4 år.

Efter § 25 i lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer mv. (bemyndigelsesloven) straffes en række forsætlige overtrædelser af loven med bøde eller fængsel indtil 2 år. Under skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel indtil 4 år. Bestemmelsen omfatter afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgørelser, der træffes i henhold til en række nærmere opregnede bestemmelser.

3.2. Brydensholt-udvalgets overvejelser og forslag

Som nærmere omtalt ovenfor under pkt. 2.2.1. har Brydensholt-udvalget foreslået, at straffelovens § 289 ændres således, at bestemmelsen omfatter grove overtrædelser af skatte-, told-, afgifts- og tilskudslovgivningen, og at bestemmelsen kun skal anvendes, hvis der i særlovgivningen er en henvisning hertil.

Udvalget bemærker, at denne lovtekniske løsning indebærer, at det er nødvendigt i eksisterende lovgivning at indsætte en henvisning til straffelovens § 289, hvis grove overtrædelser af den pågældende særlovsbestemmelse skal kunne henføres til straffelovens § 289.